

efter Gang haft Lejlighed til at paavise, at det ligger i Forholdenes Natur, i Grundlovsbestemmelsen om, at Finansloven forelægges først i Folketinget, og hvad deraf følger: at det er Folketingets Finansudvalg, som har til Opgave at gennemgaa alle Finanslovens Enkeltheder, Paragraf for Paragraf, Stykke for Stykke, og dette Arbejde vokser i stærkere Grad Aar for Aar. Det er en Opgave, som Landstinget aabenbart ikke har og aldrig har gjort Forsøg paa at løse: saaledes at gennemgaa Finanslovens Enkeltheder Punkt for Punkt, det vilde ogsaa være umuligt. Landstingets Opgave har stadig været den, som afdøde Carl Ploug sagde i sin Tid, at læse Korrektur paa Finansloven. Som ogsaa den ærede foregaaende Taler sagde, ere Forholdene saaledes, at der kommer en Række Ændringsforslag under Behandlingen af Finansloven, fordi der kommer ny Punkter til Dag for Dag. Der har saaledes mellem 2den og 3die Behandling været ikke mindre end 279 Punkter til Overvejelse i Finansudvalget, og det tager Tid. Det maa ogsaa erkendes, at det er i sin gode Orden, at vi faa saa meget som muligt med paa selve Finansloven, det er ikke saa ganske heldigt at overlade en Mængde Ting til Tillægsbevillingsloven. Men som Følge deraf kan Landstinget ikke vente at faa Finansloven til Behandling før først i Marts Maaned. Jeg skal dog indrømme det ærede Medlem, at naar vi nu i Dag skrive den 20. Marts, synes ogsaa jeg, at det er lovlig sent. Jeg tror, at en Del Veltalenhed i det andet Ting gerne kunde være indskrænket noget. Men selv om jeg tænkte mig, at vi kunde faa Finansloven 8—10 Dage før, vilde vi af andre Grunde vist heller ikke kunne naa at faa den til et tidligere Tidspunkt. Den Veltalenhed, jeg løseligt berørte, har ført til, at man har haft et ganske forceret Arbejde med Aftenmøder osv. i det andet Ting og ogsaa i Finansudvalget for dog at naa at blive færdig. — Men til Trods for det, at vi nu skrive den 20. Marts, har jeg et rigtig godt Haab om, at Landstinget alligevel kan blive færdig med Finansloven. Det ærede Medlem talte noget om vor overmenneskelige Kraft. Ja, jeg tror virkelig, at Landstinget har saa store Kræfter — det have Erfaringerne ogsaa vist i de foregaaende Aar —, at det kan blive færdigt inden den 1. April. Det kan vistnok lade sig gøre, og det saa meget mere, som Finansloven har været forelagt ogsaa dette Ting — ganske vist ikke direkte gennem Formanden — lige siden Samlingens Begyndelse, og der

har siden da været nedsat et staaende Finansudvalg, som vel maa have haft den Opgave at sætte sig ind i Finanslovens Enkeltheder og følge med, hvad der passerede i det andet Ting. Man staar derfor her ikke ganske fremmed overfor de forskellige Bestemmelser i Finansloven og heller ikke overfor de forskellige Ændringsforslag, der ere komne i det andet Ting. Man staar allerede rustet til at kunne behandle Finansloven indenfor en ret rimelig Tid. — Det lod da heller ikke til paa den foregaaende ærede Taler, at de Indvendinger, han havde mod selve Enkelthederne i Finansloven, vare saa betydende. Er der derfor ikke andre Indvendinger, større Ting at komme ind paa, tror jeg alligevel i Henhold til Fortidens Erfaringer, at vi nok skulle blive færdige trods det, at vi i Dag skrive den 20. Marts.

Der er saa en anden Indvending, som vi ligeledes Aar efter Aar have hørt fra den foregaaende ærede Taler, og det er Bemærkningen om den daarlige Finanshusholdning. Der kom ogsaa adskillige Bemærkninger i den Henseende: det var hulter til bulter, der savnedes en fast Haand osv., det var noget paa bedste Beskub, og lignende Ytringer. Det er for Resten noget, vi have hørt før, og nu høre vi det samme igen. Jeg kan nu ikke forstaa, at det ærede Medlem kan finde nogen Fornøjelse i at gentage den Slags Ytringer Aar efter Aar, da han dog maa vide, at der er en himmelvid Forskel paa Finanshusholdningen før og nu. Gaa vi blot en 10—15 Aar tilbage, var Stillingen en ganske anden end nu. Ganske vist skal jeg ogsaa her gøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at det ikke er saa særlig lysteligt at se, at Finansloven har et Underskud paa 4 Mill. Som den højtærede Finansminister gjorde Rede for, lyder Finanslovens Indtægtsside paa godt 88 Mill. og Udgiftssiden paa godt 92 Mill., der bliver altsaa et Underskud paa 3,900,000 Kr. Den højtærede Finansminister paaviste gennem Erfaringerne fra de foregaaende Aar, hvorledes Finansloven stillede sig til Statsregnskabet. Jeg vil supplere Finansministerens Tal med nogle andre, som jeg ogsaa henter fra Statsregnskabet. Thi dersom vi se paa Statsregnskaberne fra de forløbne 5 Aar, faa vi et ganske andet Billede af den finansielle Stilling end det, der synes at fremgaa ved blot at se paa den her foreliggende Underbalance. Tage vi Statsregnskabet for 1905—06, gav den samlede Bevilling — altsaa ikke blot Finanslovbevillingen, derunder § 28, som